

לט: עירובין פרק שלישי כל מערבי

טסורת הש"ס

ען משפט
נֶר מצוה

הנזכרת לעיל חיקצין דילמה
שי עבדו נס כי קדוצה
כלהדי סכרי לשלוט נציג
במקום ב"ד שי עבדו

הכ"ח

לען קהילת ר' סב נטול
הנומר רב הילוי
ר' פיטל רב
הנומר דיבר מה
עד מונחים
הנומר שיטרנו וכיו'
לען יי'יט שמי

הש"ס

וְכֵן. אָמַר נָגֵן הַחֶסֶד כִּי כֵן דִּינָה לְיִשְׂרָאֵל מִמְּלֹאת קָדוֹשָׁה כִּי רְאֵן חֶגֶן וְלֹא
וְלֹא קָדוֹשָׁה כִּי דָבָר מִתְּמֻנָּה סְמוּךְ לְפָנָיו כִּי דָבָר דָּלָם
תָּלוּלָה כְּיָם בְּצָה כְּדָבָר מִתְּמֻנָּה וְלֹא כְּדָבָר
סְמִמְנָה וְלֹא מִלְּבָד כִּי צְדָקָה קָדוֹשָׁה כִּי קָדוֹשָׁה
מִמְּלֹאת קָדוֹשָׁה כִּי מִלְּבָד כִּי צְדָקָה קָדוֹשָׁה כִּי קָדוֹשָׁה

⁶ א"ר יהודא וכו': וצריכה دائית אשמעין ר'ה

שומם דלא קעבד מידי
במהתקן טבלא אימא
אашמעין הנ תחרת
יזיון אבל ביצה דאייבא
וישות הנושרין¹³ ומשום
הה לה לרבנן צרכ'א:
התרנה אדם על הכללה
בכשי¹⁴ הי' לפני שמי

תומ'ה ג' דנאה ממלכת
לכון וכור' ג' מלכים לדרכן
עם כדי שיעוזו יס' לפיכך
טוו כדי שיתולל להלמר
ר' הטענה נזכלל יתקול
וסכמה נב' כב' מתי' מילוי
ו' מערכ' יום טו' ול' נכלי'
הדרומי' זיס' נאלמל צמל
ל'ם

מכתמת כל גוף ייטין דלמן
ול' ענירוא לא קי' קוטס
אלדייש פנאי לדעלאס נונג
מוקוס צ'ז' לא ענירוא

רבנן התם כי הויי דיל
ו' ר' יהורה וכו': וצראכ'ה
הא אמר ר' יהורה מיל
בלכלה דמיוחה נו
וורה להו לרבען וא'!
שודים דליך לא למינגר על
מניגור בה^ט משומס פוי
שנקשין שבוי אימיא מודר
נא כיצד א' ר' יהורה מה
וועו' ר' ראשון ואוכלה
לכלחולות של טבל אומר
דרש תהא זו חרומה ע
למהר חל אין ברכבי
מנינה ולמהר הוא אומ'
תרומה על זו ואם ו
ללאם ופוא עלייה ע

פרק ו עשרה ו סוכות שכתוב לא מולא
ויש מהלך זאנון ונונלה שונין צען
ו מוש פפני זאנון קומן מג'ידן לאלן יונען
ולס קאנזנין פטורי נילן צויס צאנזטס
ויה צויסן ליל וווען גג דלאטס פטקי^ט
ומוד מייניזו חול טפ'ה ממילר נסן
לי יוקן וווקן גראַיס ליל קרי נסן צל
גלויז מפי סטלן צירוטעלס פטמאס
סיו נעןן ב' וויס ווונן צאנזע עדס
מן קוממה ווומגען: גראַט בעבּן.
לכ' דיאָטיאַד ציַעט ראנען אַל גלויז.
ועל די נカリיס: ריכּ נחמן וווען פטול
הכלו. ממה נסיך לי לאמיגול חול
שי מותר ווי לחמולה קודט קרי סייס
חול ווכי סממננו צמדי צעטס:
לעַל קעל. מאסס דקּוּ נאָגֵר קדרסאָ
נחתת סטּוֹ: דעַני הוּאָסִי.
וומתי לאָסִי טּוֹסִי. ווונלן צימעה
כלומר לאָסִי מאי ווי וווען הולטן:
ומאי קוטעל דילטן. קן ליטעל נמי^ט
להרטס צאנס קלי ווכי קהמר ווון
סיטּוֹ נאי יוסי וווער נאָסִי נוגלה כל
להרטּ צנס מלומו צאיו וווטס
צירוטעלס צבּאנטס העדסן מן הממלחה
וועמען: געַל גלויז. מנטען צאַי
וועמען: צוּזְנָה גּוֹלְבָּה.

וועריך וכון היה ר' יוסי
ווערים של גלוות ההוא
יש גלוות דאתאיך ביר' יוסי
אשאחות בז' טען זר' יוסי
ששות לא אכל אמר ר' יוסי
ששות דלא אכל בישן
ששות והיכי איכול דתניין
וניגן וכון היה ר' יוסי ואסום
של גלוות רבא ומאי
בן היה ר' יוסי ואסום
גנולה א"ה של גלוות
וד' אסוי ומאי קושיא
ויה ר' יוסי עשה איז
על גלוות כבנ' מניין
משנה לרבען דרשו
רוכבה בר שמואל אמר ליה
קדושים אמר ליה
טסי בשני ימים טוביים
אי משכחת להו לא
ונאמר רב אשן לרדר
זהו בר מביא לא

לעת' ג' נסנה ממלכתה
ונגן וגסיג מפקח דארין
עם כדי עירנו יט' נפלס
ש טו' כדי סילטן נלמלה
ר פנסקה בגדיל יתחל
וסביר' נר טביה מייל
מערך יוס טו' ולו' נכל
חווריין כיס נלמלה סמה
לט'

צז א מיז פיז מסלמת
ויז נויז פלאס עיז
צחח ב מיז פיז מסלמת
יעיזט פלאס כד סטן
לעיזט סט וויז פיז צע

רב ניסים נאן
ברעה דראיכא לפליגו בה
משמעות פורתה הנשורה
ומושותם משקטי שבדו.
אייהה בתחלת פסח יומ
טרכ.

רבי נחנָן
רובנן החם לא נהנו
קדושה זו בדור מאלו כי
הכי לא יתולו בדור, ביר-
עילאתו (ויליאם) פסמי
אמון אמר אין יותר פדרין
הואה (ה), השאות בחוק
הלהלול, לפסמי הקטע שמי-
יעלי שליש אמות ורשות נוגנה
(אחות הדר) קדשו. מרד.
כיצד אידך פדרין מותה
דם על הלהלול של
פרות רום נורב האשנין
ואגמליה בשיני, והוא פלני
שי פדרין כלולות של נבל
אמר כבוד זיקת קדשו, מרד,
אין דברין קדשו, אם
חול הוא ההוא ורשות
על זו וקודו עלייה
שם, ואילו (ויליאם)
אוסה, ובן היה ר' י-
טבם להבריר, ובמי פוטו
טבם בלבנון, גילה הדרוא
טהרא צבא אידץ' צבוי טב
ההשאנן לשין גדיון, ואתא
ליישן לוחהן. וויאתוט
בון בוט שיין. רב נחמן
ובר פשא דוד, רוד
ששת אל-פערן, אדריך
איבול גונגי בין היה ר' י-
זוסי אוסר בשיין פוטו, פאן
טבם בלבנון, גילה הדרוא
פליג עלה (ויליאם)
(ויליאם) ר' יוסי הדרוב כר'
ויליאם ואודא (הבר) פלישו
דריבי קמיה איסר, ר' יוסי
הכרי קמיה איסר, ובן היה ר'
זוסי אוסר בשיין פוטו
בור להבריר, ובמי פוטו
טבם בלבנון, גילה הדרוא
(בגונלו), אבל גלון השור
בכובס של גלונית גורה
לה לה (ויליאם), ועודו
דריבי קמיה אהמת, ר' אביס
פלישו איסר, ודריבי
לא קא ר' יוסי (הבר)
(הבר) מתריא דרבין זי-
יזור אלל (לרבון פלייג)
זיאר אלל (לרבון פלייג), והכי
קמיה זיאר היה ר' יוסי
עשרה איסור בשיין פוטו
טבם בלבנון, גילה הדרוא
שיין פוטו מוטב של
ראש אשורה לרוכן (ה) הא
דרילונג דשו בבל, ולא
הבריאוריא שפער, אנטשא
בר השיט בדור שטול אל-
תני מה פדרי קדשוות
אל-תילג מגיא מודה ר'
יוסי להבריר, בשין פוטו
הבריאוריא, ובן הדרוב

ט) גראם דבָּל יונְן וְסַפְתָּר
מִזְמֹרֶת מֵלֵבָה לְפִזְקָה
צָדִים וְנָגָן בְּשָׁלָמָה גָּדוֹן
קוֹרָם.
ו) גְּרָאָם וְגַיְלָה גְּרָאָם דְּפָלָנִי
בְּגַעֲמָה.

